

2005. március 10., csütörtök

9. kívánja, hogy a szervadományokhoz hasonlóan a petesejt adományokat is egyértelműen szabályozzák a donorok és a kedvezményezettek védelme, valamint a személyek mindennemű kizsákmányolása elleni küzdelem érdekében;
10. hangsúlyozza, hogy a bármely testrészét – beleértve a reprodukív sejtjeit – eladni kényszerülő nő az ember- és szervkereskedelemmel foglalkozó szervezett bűnhálózatok prédájává válik;
11. üdvözlí az ENSZ Közgyűlés 2005. március 8-i határozatát (A/59/516/Add. 1), amely nyíltan utal a nők kizsákmányolása megelőzésének szükségére és ennek megfelelően kéri a Bizottságot, hogy zárja ki az EU programok keretében történő emberi klónozás támogatásának és finanszírozásának lehetőségét;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja ki, hogy előfordulnak-e hasonló esetek a tagállamokban, a tagjelölt és harmadik országokban;
13. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a nőknek az élettudományok alkalmazása során történő kizsákmányolása megelőzésére;
14. üdvözlí az ENSZ 2005. február 18-i hatodik bizottsági értekezletének határozatát, és felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően a 7. kutatási keretprogram keretében finanszírozott tevékenységek közül zárja ki az emberi klónozást;
15. kéri a Bizottságot, hogy az embriókutatás és embrionális őssejtkutatás más formáival kapcsolatban alkalmazza a szubszidiaritás elvét, hogy azok a tagállamok, amelyekben ez a fajta kutatás legális, saját nemzeti költségvetésükből finanszírozzák ezt; úgy véli, hogy az uniós támogatásnak olyan alternatívákra kellene koncentrálnia, mint a szomatikus őssejtek, illetve a köldökzsinórvérből nyert őssejtek kutatása, ami valamennyi tagállamban engedélyezett és ami segítségével már sikeresen gyógyítottak betegeket;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást az Európai Unió elnökségének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2005)0075

Az atomsorompó szerződés felülvizsgálata – Nukleáris fegyverek Észak-Koreában és Iránban

Az Európai Parlament állásfoglalása az atomsorompó szerződés felülvizsgálatával foglalkozó 2005-ös konferenciáról – az Észak-Koreában és Iránban található nukleáris fegyverekről

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,

- A. figyelembe véve és megismételve a nukleáris leszerelésről szóló korábbi állásfoglalásait, különösen az atomsorompó szerződést felülvizsgáló 2005-ös konferenciát előkészítő bizottság üléséről szóló 2004. február 26-i állásfoglalását⁽¹⁾,
- B. hangsúlyozva, hogy az európai biztonsági stratégia és a kibővült EU által elfogadott tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni uniós stratégia kiemeli a nukleáris terjeszkedés megállítása (atomsorompó) és a leszerelés jelentőségét,
- C. elismerve, hogy az EU valamennyi tagállama részes állama a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésnek, és hogy az EU két tagállama nukleáris fegyverekkel rendelkező állam a szerződés meghatározása szerint,

⁽¹⁾ HL C 98. E, 2004.4.23., 152. o.

2005. március 10., csütörtök

D. emlékeztetve az ENSZ főtitkára által létrehozott, fenyegetések, kihívások és változások magas szintű munkacsoportja jelentésének nyilatkozatára, miszerint „közeledünk ahhoz a ponthoz, amelyben a terjeszkedés megállítására irányuló rendszer pusztulása visszafordíthatatlanná válhat, és amely a terjeszkedés ugrásszerű megnövekedését okozhatja”,

1. megerősíti azon álláspontját, miszerint az atomsorompó szerződés létfontosságú a nukleáris fegyverek elterjedésének megelőzése és a nukleáris leszerelés szempontjából;

2. emlékeztet arra, hogy az EU és az atomsorompó szerződés végső célja a nukleáris fegyverek teljes körű felszámolása, és elvárja, hogy a bevallottan és be nem vallottan nukleáris fegyverekkel rendelkező államok aktívan foglalkozzanak e kérdéssel, és tegyenek további előrelépéseket a nukleáris fegyverek csökkentése és felszámolása felé;

3. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy – az „eredményes multilateralizmus” és a szolidaritás jegyében, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni uniós stratégiára törekedve – közös arcvonalat alakítsanak ki az atomsorompó szerződés felülvizsgáló 2005-ös konferencián, és építő módon járuljon hozzá a tárgyalásokhoz; sürgeti, hogy nyilatkozataikban különös jelentőséget tulajdonítsanak a nukleáris leszerelésre vonatkozó új kezdeményezésnek és az ENSZ leszerelési konferenciája újjáélesztésének;

4. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy adjanak további tartalmat azon közös nyilatkozatuknak, miszerint „az atomsorompó szerződést fenn kell tartani”, és – az Uniónak a tömegpusztító fegyverek elterjedésére vonatkozó multilaterális megállapodások egyetemessé tételével és teljesítésük módjával kapcsolatos közös álláspontjának alátámasztására – adjanak ki nyilatkozatot a felülvizsgálattal foglalkozó konferencián az EU közös álláspontjáról és az uniós stratégiáról;

5. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy munkálkodjanak az atomsorompó szerződést felülvizsgáló 2000-es konferencia zárónyilatkozatának a „VI. cikk és a nyolcadiktól a tizenkettedik preambulumbekkezdésig” címet viselő szakasz 15.3 pontjának eredményes végrehajtásán annak érdekében, hogy olyan egyezmény szülessen, amely hatékonyan megtiltja a hasadóanyagot tartalmazó valamennyi fegyver gyártását;

6. felhívja az EU-t nemzetközi partnereivel – többek között a NATO-val – történő együttműködésre annak érdekében, hogy megakadályozzák a terroristákat vagy támogatóikat, hogy hozzájuthassanak tömegpusztító eszközökhöz és fegyverekhez; felkéri a szerződésben részes államokat, hogy teljesítsék az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1540(2004) számú, a nem állami szereplőkről és a nukleáris fegyverek elterjedéséről szóló határozatában vállalt kötelezettségeiket;

7. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hozzanak létre a nukleáris anyagok, technológiák és az azokkal kapcsolatos tudás világban való elterjedésének megakadályozását célzó programot;

8. felhívja valamennyi államot, elsősorban a nukleáris fegyverekkel rendelkező államokat, hogy ne nyújtsanak segítséget és ösztönzést a nukleáris fegyverek vagy egyéb nukleáris robbanóeszközök beszerzésére törekvő államoknak, különösen pedig az atomsorompó szerződésben nem részes államoknak;

9. hangsúlyozza abbéli szilárd meggyőződését, hogy a nukleáris leszerelési tevékenység jelentős mértékben hozzájárul majd a nemzetközi biztonsághoz és a stratégiai stabilitáshoz, valamint csökkenti a plutónium és az erősen dúsított urán terroristák általi eltulajdonításának kockázatát; sürgeti az EU-t, hogy támogassa Kofi Annan ENSZ-főtitkár és Mohammed El Baradei, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) főigazgatója által javasolt, az új nukleáris veszélyekkel kapcsolatos új nemzetközi kezdeményezést, amely rámutat annak szükségességére, hogy biztosítani kell mind a bevallottan, mind a be nem vallottan nukleáris fegyverekkel rendelkező országok biztonságos nukleáris leszerelését;

10. sürgeti az EU-t, hogy dolgozza ki egy olyan nukleáris fegyverekre vonatkozó mintaegyezmény elfogadását, amelyet az ENSZ-hez már benyújtottak, és amely megadná a jogilag kötelező erejű leszerelési folyamat lépéseinek keretét;

11. felhívja a luxemburgi elnökséget és a Tanácsot, hogy ismertessék részletesebben, hogy miként kívánják elérni az EU tömegpusztító fegyverekre vonatkozó stratégiájában megfogalmazott közös céljukat, „az ENSZ Biztonsági Tanácsa szerepének támogatását és a szakértelem javítását a fegyverek elterjedésének kihívására adott válasz terén”, valamint hogy az atomsorompó szerződésben részes államok miként őrizhetik meg az ENSZ Ellenőrző-, Felügyelő- és Vizsgálóbizottsága egyedülálló ellenőrzési és vizsgálati tapasztalatait, például egy szakértői lista révén;

2005. március 10., csütörtök

12. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy terjesszenek elő javaslatot a harmadik országok és azon EU-tagállamok meggyőzésére, amelyek ez idáig nem írták alá, és nem ratifikálták a NAÜ kiegészítő jegyzőkönyveit;
13. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tegyék egyértelművé, és fokozzák a pénzügyi erőforrások felszabadítására vonatkozó elkötelezettségüket a multilaterális intézmények – mint például az NAÜ – által vezetett különleges projektek támogatása iránt;
14. felhívja az EU-t, hogy a felülvizsgálattal foglalkozó 2005-ös konferencián javasolja, hogy az ENSZ Leszereléssel foglalkozó Bizottsága haladéktalanul hozzon létre egy, a nukleáris leszereléssel foglalkozó kiegészítő testületet;
15. felhívja az EU-t, hogy alakítsa ki a szükséges koordinációs mechanizmusokat (az EU Helyzetelemző Központjához kapcsolódó Tömegpusztító Fegyvereket Ellenőrző Egységet) annak biztosítására, hogy az információkat a tagállamok tömegpusztító fegyverekkel kapcsolatos szolidaritásának és bizalmának növelésére használják fel;
16. a lehető leghamarabbi hatálybalépés elérése érdekében hangsúlyozza a nukleáris fegyverek átfordító tilalmáról szóló szerződés (Átfogó Atomcsend-szerződés) haladéktalan és feltételekhez nem kötött, az intézményi folyamatokkal összhangban történő aláírásának és ratifikációjának jelentőségét és sürgősségét; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tartson ki emellett az azon partnerországokkal folytatott párbeszéd során, amelyek még nem ratifikálták az Átfogó Atomcsend-szerződést és/vagy az atomsorompó szerződést;
17. megismétli az USA-hoz intézett azon felhívását, hogy állítsa le a harcászati célú nukleáris fegyverek (bunkerrombolók) új generációjának fejlesztését, valamint hogy írja alá és ratifikálja a Átfogó Atomcsend-szerződést; felhívja továbbá az USA-t, hogy tisztázza az európai támaszpontokon tárolt taktikai nukleáris fegyverek mennyiségét és stratégiai céljait;
18. felhívja Izraelt, Indiát és Pakisztánt, hogy írják alá az atomsorompó szerződést;
19. üdvözli azt az Egyesült Államok, Oroszország, Kína, Franciaország, az Egyesült Királyság, India, Pakisztán, Izrael és Észak-Korea kormányához intézett, 25 Nobel-díjas által aláírt felhívást, amely nukleáris fegyverrendszerük bevezetőségének csökkentésére szólítja fel őket a nukleáris katasztrófa kockázatának mérséklése érdekében; támogatja az EU közös kül- és biztonságpolitikai (KKBP) főképviselőjének egy közeli „nukleáris fegyverektől mentes övezet” létrehozására irányuló javaslatát, és kéri, hogy e célból tegyenek erőfeszítéseket;
20. ismételten támogatásáról biztosítja a polgármesterek – Hiroshima és Nagaszaki polgármesterei által kezdeményezett – nukleáris leszerelésre vonatkozó nemzetközi kampányát, és javasolja, hogy a nemzetközi közösség alaposan vegye fontolóra a kampány „2020-ra vonatkozó jövőképét”, és sürgesse egy ütemezett program létrehozását valamennyi nukleáris fegyver felszámolására;
21. üdvözli, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló záradékokat iktattak be a harmadik országokkal kötött legújabb EU-egyezményekbe és a cselekvési tervekbe; hangsúlyozza, hogy ezen intézkedéseket az EU valamennyi partnerországának kivétel nélkül végre kell hajtania;
22. hangsúlyozza, hogy bármely ország biztonságát veszélyeztető fenyegetés megelőzéséhez a nemzetközi közösség elkötelezettsége szükséges; kiemeli, hogy erőteljesebb regionális és multilaterális biztonsági struktúrák szükségesek a Közel-Keleten, az indiai szubkontinensen és Északkelet-Ázsiában annak érdekében, hogy csökkentsék a nukleáris fegyverek elterjedéséhez vezető nyomást, és kivívják a nukleáris programok felszámolását;
23. kéri, hogy politikai és diplomáciai módokat tárjanak fel a nukleáris fegyverek elterjedésével kapcsolatos problémák békés megoldása érdekében;

Irán

24. aggodalommal veszi tudomásul, hogy Hasszan Rowhani, az Iráni Legfelsőbb Nemzetbiztonsági Tanács titkára 2005. február 27-én ismét kijelentette, hogy Teherán nem mond le „az atomsorompó szerződés értelmében biztosított urándúsításhoz való jogáról”, és felhívja az iráni hatóságokat, hogy ne tegyenek félreérthető és egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat;

2005. március 10., csütörtök

25. megjegyzi, hogy 2005. február 27-én Oroszország és Irán nukleáris fűtőanyag-szállításról megállapodást írt alá, amely lehetőséget teremt Irán számára, hogy a jövő évben Bushehrben beindítsa első atomreaktorát, és arra kötelezi Teheránt, hogy szállítson vissza Oroszországba minden elhasznált fűtőanyagot;

26. felhívja a Tanácsot, hogy tegyen kezdeményezéseket az Orosz Föderáció kormánya felé, hogy biztosítékokat szerezzen arra nézve, hogy az Iránnal a nukleáris anyagok szállításáról nemrégiben megkötött megállapodás kizárólag polgári célokat szolgáljon és hogy biztosítson támogatást az uniós diplomáciai erőfeszítéseknek; számít arra, hogy a NAÜ közelről nyomon követi az Oroszország és Irán közötti fűtőanyag-átadásokat;

27. üdvözli Mohammed El Baradeinek, az NAÜ főigazgatójának 2005 januárjában tett nyilatkozatát az ügynökség nukleáris biztosítékokkal foglalkozó ellenőrei által az elmúlt 15 hónap során Irán nukleáris programjának jellege és hatálya megértése terén tett előrelépésről;

28. ismét teljes támogatásáról biztosítja egyrészt a 2004. november 15-i párizsi megállapodást, amelyben Irán kötelezettséget vállalt, hogy felfüggeszti urándúsítási programját, másrészt az iráni hatóságokkal az országot érintő nukleáris kérdések békés és diplomáciai úton történő megoldása érdekében az iráni hatóságokkal folytatandó párbeszédre vonatkozó EU 3 megközelítést; objektív biztosítékokat kér az iráni kormánytól nukleáris programjának nem katonai jellegére nézve;

29. felhívja Iránt, hogy erősítse meg az atomsorompó szerződés iránti elkötelezettségét és állandósítsa az urándúsítás felfüggesztésére vonatkozó döntését, ezzel tartós biztosítékot nyújtva Irán szándékainak békés jellegére és előkészítve a terepet az EU és Irán közötti együttműködési partnerségre; ragaszkodik hozzá, hogy a kereskedelmi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalásokat a nukleáris kérdés kielégítő lezárásával és megfelelő ellenőrzési intézkedések létrehozásával kell összekapcsolni;

30. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdjenek tárgyalásokat az iráni hatóságokkal a technológia- és ismeretátadás, valamint a megújuló energiaforrások pénzügyi támogatása terén;

31. felhívja az iráni parlamentet, hogy hajtsa végre az atomsorompó szerződés kiegészítő jegyzőkönyvének parlamenti ratifikálását;

32. felhívja az Egyesült Államok kormányát, hogy teljes mértékben támogassa az EU diplomáciai megközelítést e probléma megoldása terén, továbbá e kérdést alapvető fontosságúnak tartja a megújított euroatlanti program tekintetében, és üdvözli az Egyesült Államoknak a közelmúltban, a témával kapcsolatban tett nyilatkozatát, valamint korábbi kijelentéseit, amelyek szerint nem indít megelőző katonai akciót Irán ellen;

Észak-Korea

33. súlyos aggodalmát fejezi ki, amiért 2005. február 10-én Észak-Korea bejelentette, hogy atomfegyverrel rendelkezik és határozatlan időre felfüggeszti a nukleáris programjával kapcsolatos hatpárti tárgyalásokon való részvételét;

34. tudomásul veszi Észak-Korea azon kijelentését, hogy „végcélja egy atomfegyvermentes Koreai-félsziget létrehozása”, és sürgeti, hogy tegyen eleget az atomsorompó szerződés értelmében érvényes kötelezettségeinek, továbbá sürgeti az ország kormányát, valamint a többi érintett felet, hogy tegyenek konkrét lépéseket a tárgyalásokon és alkalmazzanak konstruktív megközelítést;

35. sürgeti Észak-Koreát, hogy ismét csatlakozzon az atomsorompó szerződéshez, vonja vissza a hatpárti tárgyalásokról történő kivonulásról szóló döntését, és tegye lehetővé a tárgyalások újraindítását a Koreai-félszigeten kialakult válság békés megoldása érdekében;

36. sürgeti mind Észak-Koreát, mind az Egyesült Államokat, hogy tegyék lehetővé a jelenlegi válság gyors megoldását, mindenekelőtt úgy, hogy az USA ajánlja fel a nehéz fűtőolaj szállításának újraindítását cserébe a yongbyoni erőmű ellenőrzött leállításáért, a jelenlegi helyzet további romlásának elkerülése érdekében;

37. sürgeti a Tanácsot, hogy ismét fontolja meg a Koreai-félsziget energetikai fejlesztési szervezete felfüggesztési költsége címén négy millió euró kifizetését Dél-Korea számára, figyelembe véve, hogy ezen kezdeményezés jelentős szerepet játszott a közelmúltban, és elismerve, hogy igen jó szolgálatot tehetne a hagyományos energia biztosítására a jövőben;

2005. március 10., csütörtök

38. úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kellene a megújult erőfeszítéseket, hogy garantált energiaellátásért cserébe Észak-Koreának lehetősége legyen lemondani az atomenergia további használatáról;

39. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsanak anyagi támogatást a nehézfűtőolaj-ellátásra Észak-Korea elsődleges energiaszükségleteinek kielégítése érdekében, és felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy alkalmazzák a szükséges megközelítést az EU-nak a jövőbeli hatpárti tárgyalásokon való részvételét illetően, ugyanakkor tegyék egyértelművé, hogy a „No Say, No Pay” (olyan ország nem ad támogatást, akinek nincs beleszólása a döntéshozatalba) olyan elv, amelyet az EU a Koreai-félsziget esetében alkalmazni fog;

40. tudatában van, hogy a jelenlegi válság középpontjában azok az állítások állnak, hogy Észak-Koreának mindenre kiterjedő dúsított uránprogrammal rendelkezik és uránt szállított Líbiának; úgy véli azonban, hogy ezen állítások egyike sem bizonyított és kéri hogy tartsanak nyilvános ülést Európai Parlamentben, ahol értékelik ezeket az állításokat;

*

* *

41. felhívja mind a Tanácsot, mind a Bizottságot, hogy kellő időben nyújtsanak be a Parlamentnek egy előrehaladásról szóló jelentést az atomsorompó szerződést felülvizsgáló 2005-ös konferencia eredményeiről;

42. javasolja, hogy a Parlament hivatalos küldöttsége vegyen részt az atomsorompó szerződés felülvizsgáló konferencián;

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanács hivatalban lévő elnökségének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, Irán és Észak-Korea kormányainak és parlamentjeinek, az atomsorompó szerződésben részes valamennyi államnak és a NAÜ tagállamainak.

P6_TA(2005)0076

A libanoni helyzet

Az Európai Parlament állásfoglalása a libanoni helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Libanoni Köztársasággal való társulási megállapodás megkötéséről szóló 2003. január 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az euro-mediterrán partnerségről szóló előző állásfoglalásaira, különösen a 2005. február 23-i állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 2004. szeptember 2-i, 1559. számú határozatára Libanonról,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének 2005. február 15-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Tanács 2005. február 21-i következtetéseire a közel-keleti békefolyamatról,
- tekintettel 2003. november 20-i „Tágabb európai szomszédság: új keret a keleti és déli szomszédainkkal fenntartott kapcsolatokra” című állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az EU intézkedéseinek és a demokratizálásnak a mediterrán partnerországokban történő újabb megerősítéséről szóló 2004. február 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 113. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 38. E, 2004.2.12., 307. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0046.

⁽³⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 506. o.

⁽⁴⁾ HL C 97. E, 2004.4.22., 656. o.